

Psalmit - osa 2

“Ylistäkööt kansat sinua, Jumala, ylistäkööt sinua kaikki kansat. Kansat iloittivat ja riemuitkoot, sillä sinä jaat niille oikeutta, sinä johdatat kansakuntia maan päällä.” (Ps. 67:4, 5.)

Avaintekstit:

Ps. 46;
Jer. 4:23–26;
Ps. 47:2–5;
1.Tess. 4:13–17;
Ps. 75;
Ilm. 14:6–12.

Kun ajattelemme lopun ajan tapahtumia, meillä on tapana keskittyä Ilmes-tyskirjan petoihin ja hallintovaltoihin. Niillä on tietysti suuri ja tärkeä osa. Muutoinhan Jumala ei olisi laittanut niitä Raamattuun meidän ymmärrettäväksemme (ks. Ilm. 1:3).

Profetiat käsittelevät kuitenkin myös sellaisia keskeisiä kysymyksiä, jotka liittyvät syntiin ja kärsimykseen, tuomioon, hyvän ja pahan väliseen taisteluun, oikeudenmukaisuuden ja epäoikeudenmukaisuuden luonteeseen, vainoon ja moneen muuhun.

Psalmitkin käsittelevät näitä kysymyksiä perusteellisesti, ja niissä tutkitaan lähes kaikkia mahdollisia inhimillisiä tunteita synkstä epätoivosta rajattomaan iloon. Näemme Israelin valmistautuvan taisteluun pimeyden voimia vastaan. Luemme yksilöistä painimassa sen kysymyksen kanssa, miksi Jumala ei puutu pahuuteen suoremmin ja välittömämmin. Epäilemättä me kaikki olemme esittäneet tuon kysymyksen. Meidät ohjataan pyhäkköön hakemaan vastauksia, ja toistuvasti vedotaan Jumalan asemaan Luojana. Eivätkö nämä olekin asioita ja kysymyksiä, joiden kanssa mekin painimme nykyisin?

Tietenkin – siksi jatkamme psalmien tutkimista oppiaksemme lisää näistä ratkaisevista totuuksista.

AUTTA- JAMME HÄDÄN HETKELLÄ

Lue Ps. 46. Minkä toivontäyteisen viestin voimme löytää tästä elämän myllerryksen sekä sen keskelle, mitä tiedämme tapahtuvan maan päällä lopun aikana suuren taistelun tiimellyksessä?

Psalmi 46 näyttää koskettavan teemaa, jonka löydämme Heprealaiskirjeestä: jotakin parempaa. Jeesus on parempi kuin maallinen ylipappi, hänen uhrinsa on parempi kuin kaikki eläinuhrit, ja taivaallinen pyhäkkö on parempi kuin maan päällä olleet esikuvat.

Tässä psalmissa lähestymistapa on kuitenkin erilainen. Kirjoittaja ei aseta hyviä asioita vastakkain parempien asioiden kanssa, vaan hän asettaa vastakkain kapinallisen maailman - ja sen aiheuttamat kauheat seuraukset - sekä lupauksen niistä paremmista asioista, joita Jumala suunnittelee meitä varten.

Tämä psalmi on todellakin täynnä toivoa ja lupausta siitä, että vaikka tulemmekin kohtaamaan lohduttomuutta, koetelemuksia, kärsimystä ja sotia, meidän on viime kädessä lakattava "huolehtimasta! Tietäkää, että minä olen Jumala" (Ps. 46:11) sekä levättävä siinä varmuudessa, että jonain päivänä kaikki tämä loppuu ja Jumala tulee olemaan "korkein koko maailmassa" (Ps. 46:11).

Huomaa myös, mitä tässä kirjoitetaan. "Sen tähden emme pelkää, vaikka maa järkkyy, vaikka vuoret vaipuvat merten syvyyksiin." (Ps. 46:3.)

Tästä tulevat väistämättä mieleen näkymät Jeesuksen palatessa takaisin maan päälle: "Taivas hävisi näkyvistä kuin kirja, joka kääritään kokoon, ja kaikki vuoret ja saaret siirtyivät paikaltaan." (Ilm. 6:14.) Sekä: "[J]otka odottavat Jumalan päivää ja jouduttavat sen tuloa - tuon päivän, joka saa taivaat liekehtien hajoamaan ja taivaankappaleet sulamaan kuumuudesta." (2. Piet. 3:12.) Nykyinen maailmamme kaikkine siihen liittyvine epäkohtineen ei tule kestäämään ikuisesti, ja sen jälkeen tuleva lupaa meille jotakin sellaista, mitä voimme nyt tuskin käsittää. Toistaiseksi meidän on kuitenkin jaksettava, säilytettävä uskomme ja pidettävä kiinni siitä Jumalan ilmoituksesta, joka meillä on erityisesti Jeesuksessa ristillä.

Vaikka asiat olisivat kuinka huonosti tässä maailmassa, mitä toivoa sinun pitäisi ammentaa siitä, mitä tiedät Jumalan hyvydestä, voimasta ja luonteesta?

TOIVOA MYLLER- RYKSEN KESKELLÄ

Suuri osa Psalmien kirjan kielestä on symbolista. Kun on kyse planeettamme lopulliseen uudelleenluomiseen viittavasta kielestä, meillä ei juurikaan ole syytä uskoa, että se on vain symbolista. Psalmi 46 muistuttaa meitä siitä, että Kristuksen paluu tulee vaikuttamaan merkittävästi maapalloon itseensä. Se ei koske pelkästään kallioita ja merta. Maapallon historian huipennus merkitsee maallisten valtakuntien hajoamista; niiden vuosituhansien aikana paljon kärsimystä aiheuttaneiden kurjien inhimillisten hallintojärjestelmien hajoamista.

Lopulta kaikki nämä hallintovaltat ja kaikki se pahuus ja kärsimys, jonka ne ovat tuoneet ihmiskunnalle, tulevat loppumaan kokonaan.

Lue Jer. 4:23-26. Mitä tämä kertoo meille tämän maailman kohtalosta ainakin siihen asti, kunnes tulee "uusi taivas ja uusi maa" (Ilm. 21:1)?

Raamatun profetiat osoittavat meille, mitä tälle maailmalle tapahtuu. Esimerkiksi Danielin kirjan 7. luvun näky näyttää meille myrskyävän meren, jonka keskeltä maailman kansat nousevat. Riitojen ja sodankäynnin tuulet puhaltavat pakanoiden merellä (maapallolla) ja synnyttävät yhden maallisen valtakunnan toisensa jälkeen, eikä yksikään niistä pysty ratkaisemaan ihmiskuntaa vaivaavia hyvin todellisia ongelmia. Maailmalliset johtajat, joihin uskallamme luottaa, osoittautuvat lähes aina yhtä syntisiksi ja itsekkäiksi kuin me muutkin.

Mikään niistä valtakunnista, jotka Danielille näytettiin, ei osoittautunut turvallisiksi kodiksi Jumalan kansalle (vaikka jotkut olivatkin parempia kuin toiset). Me tiedämme kuitenkin, että olemme Jumalan valtakunnan kansalaisia (Fil. 3:20), ja korkealla tämän planeetan kaaoksen yläpuolella on valtaistuini, joka ei ole siirrettävissä (ks. Hes. 1:26). Jeesus opetti, että maailmassa vallitsee yhä syvempi epäjärjestys, kun lähestymme Kristuksen paluun hetkeä (Matt. 24), mutta me voimme kestää uskossa planeettamme tilasta riippumatta. Me tiedämme, että Jumala ei ole menettänyt hallintaansa ja että hän täyttää lupauksensa: "Kansojen meri kuohuu, valtakunnat horjuvat, maa järkkyy hänen äänestään. Herra Sebaot on kanssamme, Jaakobin Jumala on turvamme." (Ps. 46:7, 8.) Lyhyellä aikavälillä asiat eivät mene, eivätkä tule menemään, kovin hyvin. Entä pitkällä aikavälillä? Se - kiitos Jeesuksen - onkin aivan toinen asia.

**HÄNEN
JALKO-
JENSA
ALLA**

Lue Ps. 47:2-5. Mitä se kertoo meidän asemastamme Kristuksen valtakunnassa lopulta?

Pitkällä aikavälillä tulevaisuus on valoisa. Ihmiskunta luovutti sinne saakka planeetan herruuden Luciferille. Kun Paholainen ilmestyi Jobin kirjan mukaan kokoontumiseen taivaassa, hän kerskui, että tämä maa kuuluu hänelle. "Mistä sinä tulet?" Jumala kysyi. "Olen kuljeksinut pitkin ja poikin maita mantereita", hän vastasi (Job 1:7).

Paholainen ilmoitti tässä omistajuudestaan; jalkaa käytettiin muinoin edustamaan omistajuutta. "Lähde vaeltamaan [engl. k. kävelemään] maata pitkin ja poikin", Jumala neuvoi Abrahamia, "sillä minä annan sen sinulle" (1. Moos. 13:17).

Vertaa 1. Tess. 4:13-17 ja Sak. 14:4, VKR jakeita. Kiinnitä huomiota Kristuksen jalkoihin. Mitä eroa huomaat näiden tekstien välillä? Mitä ne opettavat meille näistä kahdesta erillisestä, vaikkakin toisiinsa liittyvästä Kristuksen lopullisen suvereniteetin piirteestä tässä maailmassa?

Puhuessaan siitä, mitä Kristus tekee tuhatvuotiskauden lopussa, Ellen G. White kirjoitti: "Kristus laskeutuu Öljymäelle, josta hän ylösnousemuksensa jälkeen nousi taivaaseen. Siellä enkelit toistivat lupauksen hänen paluustaan. Profeetta kirjoitti: 'Sitten Herra, teidän Jumalanne, tulee Jerusalemiin, ja kaikki pyhät ovat hänen mukanaan.' Hän seisoo sinä päivänä Öljymäellä, joka kohoaa Jerusalemin itäpuolella. Ja Öljymäki halkeaa kahtia - - ja - - syntyy valtaisa laakso. - - Herra on oleva koko maanpiirin kuningas. Hän on oleva yksi ja ainoa Jumala ja hänen nimensä ainoa - -.' (Sak. 14:5, 4, 9.) Kun häikäisevän kirkas uusi Jerusalem tulee alas taivaasta ja asetetaan sitä varten puhdistetulle ja valmistetulle paikalle, Kristus ja hänen kansansa sekä enkelit astuvat pyhään kaupunkiin." (ST2023 408.)

Mikä toivo meille onkaan annettu Jeesuksessa. Ajattele, miten vaikeaa elämä olisi, jos kaikki päättyisi kuolemaan ikuisiksi ajoiksi. Kaikki olisi turhaa, eikö totta?

VIINI JA VERI

Lue Ps. 75. Lue myös Matt. 26:26-29 ja Ilm. 14:9-12. Mitä tämä psalmi paljastaa joistakin tuomiolla käsiteltävistä asioista, ja miten nämä muut tekstit auttavat meitä ymmärtämään niitä?

On ajateltu, että tätä psalmia olisi laulettu Sanheribin armeijan ihmeellisen tuhoutumisen jälkeen (2. Aik. 32; 2. Kun. 19). Kyseessä on kertomus, joka näyttää viittaavan jumalattomien lopulliseen tuhoon Ilmestyskirjan 20. luvussa. Jumalan kansa on pyhässä kaupungissa vanhurskaan kuninkaan kanssa, kun pahuuden armeijat tulevat ja piirittävät sen, ja sitten Jumala itse tuhoaa heidät.

Yksi Jumalan tuomion kautta korjaamista asioista on langenneessa maailmassamme tapahtuva vallan väärinkäyttö. Langenneet ihmiset eivät enää elä toisia tai Jumalan kunniaa, vaan itseään varten. Nykyään elämme monin tavoin sen seurausten kanssa, että olemme päättäneet uskoa, ettei maailmankaikkeudessa ole tarkoitusta tai objektiivista moraalista standardia. Jos on olemassa tarkoitus, filosofi Friedrich Nietzsche vaati, että meidän on keksittävä se itsellemme ja teeskenneltävä, että maailmankaikkeus on olemassa ja toimii meidän hyväksemme. Jokainen yksilö käyttäytyy itse asiassa kuin hän olisi jumala.

Kuinka hyvin tämä filosofia toimi Nietzschen itsensä kohdalla? Itse asiassa ei kovin hyvin. Hän tuli mielisairaaksi ja lyyhistyi kadulla Italiassa yritettyään estää miestä hakkaamasta hevosta. Seuraavat 11 vuotta elämästään hän vietti psykoosissa ennen kuolemaansa vuonna 1900.

Vaikka ongelmat olisivat kuinka suuria, meitä uskovia muistutetaan siitä, että meidän tulee elää toiveikkaina, emmekä saa tuomita tulevaisuutta nykyisten tapahtumien perusteella. On helppo vaipua epätoivoon, kun näemme jumalattomien ja niiden, joiden näkemykset Jumalasta eivät löydy Raamatusta, jatkuvasti murentavan sivilisaation pilareita. Elämme nykyisin aikaa, jolloin moraaliset arvot, jopa niinkin perustavanlaatuiset asiat kuin ihmisen sukupuoli, ovat joutuneet hyökkäyksen kohteeksi, ainakin joissakin osissa maailmaa. Tietyntyypistä moraalittomuutta, asioita, joista monet ihmiset olisivat ennen hävenneet puhua edes yksityisesti, ylistetään ja niille taputetaan nyt julkisesti.

ETTÄ SINUN PELAS- TUKSESI TUNNET- TAISIIN

Lue Ps. 67 (RK 2021). Miten tämä ylistysvirsi auttaa sinua ymmärtämään Jumalan kansan osan Ilm. 14:6-12 jakeissa?

Massachusettsin teknillisessä korkeakoulussa on luotu uusi pinnoite, joka tekee sillä maalatut esineet lähes näkymättömiksi. Pinnoite on monta kertaa tummempi kuin mikään aiemmin luotu musta materiaali. Se pystyy imemään itseensä 99,995 % kaikesta näkyvästä valosta. Kirkkainkaan valo ei saa tällä pinnoitteella päällystettyjä esineitä näkyviin.

Psalmi 67 alkaa vetoomuksella Jumalalle, että hän ”kirkastakoon meille kasvonsa – -. Silloin koko maa oppii tuntemaan sinun tiesi” (Ps. 67:2, 3). Jumala on pelastussuunnitelmassaan valmistanut syntisille keinon päästä takaisin hänen välittömään, kirkkaaseen läsnäoloonsa ilman, että hänen kirkkautensa tuhoaa heidät. Nykyisinkin Kristuksen risti tekee mahdolliseksi sen, että Jumalan kasvot loistavat meille.

Jumala haluaa, että heijastamme hänen valoaan muulle maailmalle. Tämä oli Israelille annettu tehtävä: tempelin tuli olla rukoushuone kaikille kansoille: ”[H]e kaikki saavat tulla pyhälle vuorelleni. Minä täytän heidät riemulla, kun he rukoi-levat siellä. Minä hyväksyn polttouhrit ja teurasuhrit, jotka he tuovat alttarilleni. Ja minun temppeleistäni tulee huone, jossa kaikki kansat saavat rukoilla.” (Jes. 56:7.)

Daavid muistuttaa meitä psalmissa 67:3, RK 2012 Jumalan haluavan, että ”maan päällä tunnettaisiin” hänen tiensä ja ”kaikissa kansoissa” hänen valmistaamansa ”pelastus”. Valitettavasti Jumalan kansa on usein epäonnistunut tässä tehtävässä. Israelin historia Vanhassa testamentissa sisältää joi-takin synkkiä lukuja, samoin kuin kristillisen kirkon historia viimeisten kahden vuosituhannen aikana. On kuin olisimme maalanneet sydämemme erittäin pimeällä aineella tyytyn imemään itseemme Jumalan valoa heijastamatta sitä muille.

Joskus kohtelemme Jumalan lopun ajan liikettä hengellisten kanta-asiakkaiden lähtöaulana. Olemme tyytyväisiä siihen, että muu maailma joutuu istumaan tavallisessa meluisassa ja epämurkavassa aulassa lähtöporttien lähellä valmistautumattomina edessä olevaa matkaa varten. Ilmestyskirjan 14. luvun jäännösseurakunta ei kuitenkaan tyydy vain seisomaan Siionilla Kristuksen kanssa ja paistattelemaan hänen läsnäolossaan. He lentävät ympäri maapallon ja kehottavat maailmaa liittymään heihin Jumalan pyhällä vuorella.

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ps. 133, Ap. t. 1:4-9 ja Ilm. 5:4-7.

”Patriarkkojen aikana Pyhän Hengen vaikutus ilmeni usein huomattavalla tavalla mutta ei koskaan täytydessään. Nyt opetuslapset Vapahtajan kehotusta noudattaen anoivat tätä lahjaa, ja taivaassa Kristus liitti siihen oman esirukouksensa. Ansionsa perusteella hän pyysi Hengen lahjaa vuodattaakseen sen kansalleen.” (6AO 29.)

Opetuslapsia kehoitettiin todistamaan Kristuksesta ”maan ääriin saakka” (Ap. t. 1:8) julistaen Kristuksen paluuta (Matt. 24:14). Meidän tulee jatkaa sitä, minkä he aloittivat.

Kun Kristus käski meidän viedä evankeliumin maailmalle, hän ei jättänyt meitä yksin miettimään, miten se voisi tapahtua. Työtä ohjataan taivaan pyhäköstä käsin. Työmme on läheisesti kiinni Kristuksessa: hän ohjaa ja valtuuttaa meidät. Tämä on *hänen* työtään, ei meidän: meitä pyydetään seuraamaan hänen johdatustaan. Näin se toimi Israelin kohdalla: Jumala pyysi heitä noudattamaan hänen ohjeitaan, ja sitten *hän* sai mahdottoman tapahtumaan. Pyhä Henki toimii jo lähimmäistemme sydämissä. Meitä pyydetään olemaan läsnä, kun päätöksenteon hetki koittaa, jotta voimme kutsua heidät liittymään Jumalan kansaan seisomaan Karitsan kanssa Siionilla. Meidän ei tarvitse keksiä uusia keinoja ja menetelmiä, koska emme ole koskaan olleet vastuussa työstä.

Keskustelunaiheita:

1. Maailmassa on paljon saavuttamattomia ihmisiä, vaikka kolmen enkelin sanoma on viestitetty kaikkialle. Keskustelkaa siitä, miten me seurakuntana voimme paremmin täyttää tehtävän, johon Kristus meitä käyttää. Miten voimme olla vaipumatta epätoivoon, vaikka onkin edelleen totta, etteivät monet ihmiset ole vielä kuulleet näistä lopun aikojen totuuksista?

2. Ilmestyskirjan 5. luvussa Johannes näkee, kuinka sinetöity kääri annetaan Karitsalle, koska hän on arvollinen. Kun kääriön sinetit avataan Ilmestyskirjan 6. luvussa, näemme, että Uuden testamentin seurakunnan historia on selvästi ennustettu aina lopun aikaan asti. Mitä voimme oppia tästä kuvauksesta siitä, miten Jumala aikoo saattaa työnsä päätökseen?